

KKI MT 381-382

Vaivara

M. MUST

ПАЛКА
для
школьных
тетрадей

KKJ MT 582

Helilindistatud merdepalu

Vairara Polendiku külast

Lindistanud Mari Meest ja
Madis Norri 1964. a., litereeri-
mud ja puhataas kirjistanud
M. Meest

Sisukord

Saateks II

EML 704

Heinatoöst	1
Polendiku külast	8
Adler	9
Vanker, regi	11
Künnihärjad	14
Loomapidamisest ja hunditest	15
Hündid sõovad kodilõpetaja	16
Lina	18
Hobuseriüstadel ja voorimeheametist	22
Ohupalli maandamine	25
Kohtade päiseks ostmine	29
Mudismaa tegemine	31

Saatkes

Eritatavad murdepalad on lindistaud 1964. aastal M. Must (vestluse juhitaja) ja M. Norvik (lindistaja) Vaivara Põendiku külas, kus eelnevalt oli murdematakal käinud E. Ross. Tema leitud ja lindistamiseks sooritatud keelejuht Robert Levonti, 77-aastane, on sündinud Metskülas, isa Kepnikust, ema Sablinost. Kuni I Maailmasõjani elas vj. Metskülas, pärast seda asus Põendiku külla. See juhistaja, kuid keeles on riola vanu murdejooni kadunud.

Lindistused on litereerinud ja pehktaks kirjutanud M. Must.

Tallinnas, 17.IX 1979.a.

EME 704

Heinatööst

... ästal nohe pölle tüüle, ja / eina-
mal käima, ja // meil oli veline einamal /
no tuli kanoava säl neit töppisi ühest
kohast kiireva kohale teise ja siis vi-
si poisiikses kā kāsa // et kannab nõn-
ku ja siis veetti säl jällé / teicēd ini-
mised rottarivad seljasäije ja panivad
jällé kai rõukku vai reivad kuhja-
jüre vai // vae vui oli kievv mets / sai
össuseaa refass / a ku märjams siis
seljas // a sürenms, jaan sai keiki / mēije
einamal oli näksküümme tūnu keiki sel-
jas tassira // neske vits veetti pik kohel/
paju vits raijetti mähä // üks pär sül-
sa pik ja selle sirott õtka, s nisükke

rõgaas // ja si^e laoutti täcs / sⁱs tommetti
sellesa kinni ja // teine aitas selga ja
sellesa läks jälle kuhja jüre // ja / teisest^{te}
ei sānd //

kuu oli rōhkem³ inimisi sⁱ, sai n¹⁴-
mosi / lausumme nūd vits ... si^e / pāju^o
sinne ekk jälle kased sinne alla // latu-
simme veikse sāou kāi vēs pūda ekk
kīs pūda // üks vottas sⁱs iest otsast
kinni // nūjet tūgaädest / ja teine vettas
taaand latvast ja kõlmas tukkas vel
aymara taaand / oma taa vīsime selle
sāou kuhja jüre // aha nūd kuu oli vē-
sine sⁱs teai rāt alt mārjast // seljās
sⁱs oli pārem³ //

(MM: A kuda see müdeti nüengusest
vesisel heinamaal?)

noh nūtasa oli iā // ta oli vesine ei-
nam jo pēhme // ja // vīkkast leikkas iāt //
sūn līnnaski näised käisivad meil eina-
mal / kīttasivad et nisiūket sūr eina voib
tēha // ta oli pēhme aha eravasara nämas
ei süönd // lehmad ei süünetski terve eina-

ma keik oravasara ein // seost sõre
talu kõhaaa ei sünd mitte ederi eaa
tääsi //

, ja polnud kā mis mūsime perast
välja se vîsteist tînu prüttuselle // sis
sâime sedamoodi selle koha täsä // aha no
sie oli jâlle nî vähä mûlga nohe pâe pâl
et / juseku sâ ästa oli kuiv ästa et kui
vas keik välja mis / et ei sâ perele leï-
ba // nîske ävä oli álatti // ja vähel kui
vähä nî väsvaski kuiai pikkast sie
ein // nîosast jus moni pia läks riinne
otsa kui viukastiaa nîttasid mähä / aha
sâ oli kivine mä jus / kivi oli nî pâlju
künniaa tuli ülesse et läksivatki selle
kivi vähile // rehaaa tömmad / ei sâ kâtell
mutku poistel jâlle körvis kätte ja vôt/
körvi riise keik noppitõe / käre - visi läk-
sime esesi iâ, üks - ja / körvi ja körviaa
jâlle sinne rôuan pâle // nî oli minu
nîsrema polvel sie ási // ei áfki nî kerael
(MM: Päägime rest heinatööst veel! Ku-
da tehti need seadud ja kuda kuhja tehti?)

ah kuiva kühja tehti // kuhja tehti
 ni // panoi üas varras püsti // kaunis
 piik / arvotti selle järele kuusalju just
 eina riigimäst tules // ja s tues västa /
 nelja käntti / vitsaka siitti kinni // ja
 äbu panoi uusalju all et nüüd kui vesi
 tulen / ulevade ehk talvel sulat et siis ei
 kasta eina märjast / kaunis kärkelle
 aau all // ja väijat vel ümber et ei ei-
 nad ei vaju läijali / seiki ümber riigai-
 tiheosalte kehile // siis sedamoodi auketti
 pánema näavva keri üles ötsani // üks
 ayaus / teine teai siis kühja // ümberringi
 ja seda kuritelli alatti et kühli piab
 siest ästi kova olema // kui kühli ei saa
 tehtu nijat / et pähmels jäbs siest / moni
 teai / servat pani a iie istus säl siest //
 ta jääv nüüd aukku / siis perast keri
 vihmata näaise tulivad / siis väensus sinne
 kohta auaud siisse // ja ülkkä eina läks
 ráisku // seda minuviisa kurititas et / et
 kühli piab täis olema siest alatti // aau
 siis oli pähmels taha jälle / lisisesivad
 servad alle //

(MM: Kuidas kuhja seda laiemat osa...?)

no seda teai / moni teai n̄ij... et / este /
 alt ali kītas tuli teha / et ta rāeius mui-
 ou üle n̄i rāijase juc mā pāle // este
 vähäkene kītas / s̄is äknite lāi // ja s̄is
 jälle teravamb // a méije s̄is siiremb
 jaan teaine jälle n̄ise kānamuna. mu-
 di // et vähä õval ja s̄is ots teravamb//
 jescsu n̄i uci piab kana mina ale-
 ma // sedamoodi méije teaine siiremb -
 jaan kuhja // ja siest täis / s̄is ei vottand
 ret kā sisse //

(MM: Kas kuhjale peale ka midagi
 pandi ?)

jā // kūhi pioi tama sie vīmane ots
 kohe ästi kōvast tambitte kinni / ja
 s̄is malaat piāle vēl // muiou tūl uci
 kuvattas selle piarotsa / s̄is vei niet mi-
 nema niet pālised / ja s̄is jäiai kūhi
 nōosist / s̄is ikke neli vis maluka ja kūes
 maluka vēl pandi piāle / n̄ij... et iaa kānti
 et sie s̄is ripusivad allesuole / piickad /

süllarikkused mälaad vel ku täis kühki
eli // et siis ku kuivab ein hei vie kuhja
ménema // siel eli álatti kohi / et mälaad
piavas olema //

(Mtl: Kas kuhjameister eli all vee
kuhja peal?)

no ikke kuhja päl / kui kes kuhja
teai // áyenuja ansas kätle / aha täma eli
ju säl käis näl riip ei ja tallus álatti ja
pani ümber riyai neik neid eini // ja //
ja siest kā täis ja / ja näävva ku kuh
válmis // ja sai juu näävvalle et täma jõ-
lasannad juu paistusivad / siis ütles vel
nüs andaa mälaado p / siis kui ise
akkas álle tulema siis vel siie toppis //
éinne panoi vel mälaad ja siie mälaa-
do pâle selle // toppis sinne malukkade
alle / et jâs ästi terav pâlo // ja siis ku
oli kõis / siis visetti kões üle kuhja / ja
täma oivas sõtpusti ninni / mîes / ja täma /
teise pusti ãre lasi / vätsuli kuhja müüda
álle // ja // siis oli kuh viálmis // sia!

(Mtl: Kuda seda kuhja kõige laiemat
osa kutsutakse?)

7

ah n̄i mis // ah läi // no ja' seda mūsu
ülo ei / kes mūs lase leijemast vaid kõrza-
mast // seda mūs nime tal eij. õltski // et
kui ülo ei / eini on röhkem // et / lase
kuhja leijemast // s̄is, mis kes kuhja tē-
ai / siie piis seda tiisama // ja vähtima
ühta --- kuusalii eini õn // et selle, al ?
sāb teravast kui kuh valmis sāb // kust
sa enamis eini vōttad s̄is // mones kohas
ei sāna valmis s̄is / n̄isalju piisi riisum-
ma kuhja ja all kisevama et / sai ikke
kuhi teravast // eini eij. õla enamis liie-
malt kurkilt sāsa //

(RM: Kas kūnni ja pandi?)

vat kūni meil eij. õlt // tähtus kül ja
vel enne surma et / üheai kūni et / teine-
aora on / nissiaene ari et on äikkese vīh-
ma / et on kuhu vārju meunna // oka vat eij.
õla vīmalik / ültski kūni tēha // sāl oli vel
üks sār käis ennemast läsi / niske vāhā
nõraem // ütles et siinne, sāre päle / teiseppus-
le oka üks kūn ja sitpusele otsa teine //
s̄is püstetski einaid sāks kūni tomcasal

et sie on jus üür ia ási & aha éi se /
täma sána // seoas tehtu &

(Mtl: kas sün heinamaad elid kaugel?)
üks / kilumietter määd &

Sölendiseku külast

meije talu oliai sün / säl üks kilu-
mietter määd säl metsa äres & a nüüd siel
sákra / vaid sie roja. Äl / kannetti nii
ménema / kui läksime ménema / ette eij-
old pulkkaai järel // no sie on nüt, sie
mine õijä talu sün & sis tulime sije, et/
sie peremes ja perenaine tappetti sün má-
ha ja sis / meije olime jõeskui / mine
naine oli täma / périja ja sis meile anti-
sie talu & valituse piislo //

(Mtl: das see küla enne soda nägi
inna feistmoodi välja kui nüüd?)

jä noh sis oli müüdudai // einnembs
sün oli kül keik // sie oliai sie küla / ena-
maste väbaosikku küla & pérast tulि
sije vähtra ja östas nohe kalm neli vā-

vaoikku küla kõkku / läknalt tulis
 ja // tia kuut sie selle raha sai jälle ja/
 teki sūs sie sur ma, ea mis on kake
 kärstnaca kabe siinne ühe talu & ja
 sis sie Jüri / sie jäi oma taluks / sie oli
 este / Narva-Jeesus sin sie / püü tüümies
 ja perast nägi et pere käsvaras - ja / tah-
 tis inne nel taluasut kā sasa // ja - s
 nībalju körjas et sai ikkne selle esita-
 sa emale // naine kütus - ja //

a sie oli siiremaja vuabasiikku
 küla keik sin & siisämas oli üks vasa-
 siikku talu jälle mis sie pēsas sin
 on & üks vai seitse vābasīkku oli sin
 pääl //

Ader

(MÄ: Mis süs veel müssigused tähtsad
 polletood on ?)

ja / no pollusüd kā / keik sai vikkasti
 ja rehà / sie oli sie pia-ari /

(MÄ: Missuguneader siin oli ?)

no ikkne pü tissel // pü tissel oli ja // sie
 sähk / rai miske nüd kieräb / sie ostetti
 ikkne linnast / seva nöralju ikkne juu sää //
 ehk jälle sepi kieras mikisugusest niskest
 leijast rävarast zelle sähk / riinne külal //
 a ikkne pü tissi // ja üks aineküne är
 küljes ja säl näppits viel / ja sellesa
 pioo oivama // kahé käää ei säntui /
 ikkne alatti ühe käää //

(MTI: A nüengust vanaaegset atra
 te ei mäleta ?)

vanaaikasi ? // kártuli, atras nies oli
 jälle sähk // kellega kártulitransi a, ead //
 naas sähk oli // niskene pü / rai pü oli //
 sie õts oli vähä kóver // ja säl külles
 oli naas sähk // sis ja sis / sis nisükke-
 set rám viel eli säl päl / nisikae kuus
 opune vetas tiel // ja sin türa oli sis
 kárismed // ja sis opune pandi riinne
 rámci küläe // ja sin át oli viel nisük-
 kesed rävarad mis jälli nüöriveda kin-
 ni et / et opune vetas et nies rámci
 üles ei kerki // sis sellega aetti kártuli

näinsi // sie pisi alatti isal ühel elemal //
 mardeli vägo sääras sellesa aettu / ei sel-
 le teise atraka ei tehtinud a, eida // sie
 kieras mulla ühele puile // a sellesa siis
 sai et täma a, eab kahale puile ilusasti /
 a, eab vai // a mā pidi enne elema läbi
 künttu / pöhke / et täma läks vaid ja-s
 a, eab selle väo // ja mull... (parandab:)
 mälsatli jälle neik ja see rohto läas
 täis // ja ästetti //

(M.M.: Kas nüsukest atra või sahka
 ka eli, kues rauda ei olki, et kõik
 punust oli ?)

ei tia / kai sāi sebamoodi / et ilma
 pū // mina seva vist ei näint / se õrast
 mull eigi ole mielel //

Vanker, regi

a väikris olivad kūl pēt telasedaall
 aissiseaa // seda ma juv näain // minu isal
 eli viel / vana järel ja sēs meiji näburis
kiskkuülal eli kā viel // pū aissid olivad /

säl väis pulaa õras/rattas ät // tia
kuda neil rattasole veel neid rehvisei
päle saivad siis veel rävvast 4 miljon
ta olles lähanda jus räpäläst // a neil
oli ikkei / kiraelt niet / tömmetü sinne
päle // a neijää vietti viel / juseks koto
väljält neiks pähku ja / olai ja... / et
neije vajerisseaa //

a siis iljams ikke vast tulivad nies
ässis / ankkeli raudassioeaa teema // mi-
nu äijä sie isvarikku juri / sie ütles et /
et täma veel mäletapj kui täma isä teat-
esimise / sie räuttelaseaa vajeri sün
nodava küläs // ennembs eij. öltsei / keik-
sel oli piu assioeaa vajkerid // a siis
kui teineord soittasid / nies pulaat kar-
asivad sält siest välja / a rattas olles
paubti mäas // vai tela // (naerab) sün
vahel siutti trätiseaa penni ja nüüri-
seaa ja t pulaa ei välja ei keraki //
ja krevisei eij. ölt //

(MHH: Kuda vanaaegne regi ka oli?)

reái? // reái / mari tiá / nāt eli nīa
 teistmuori kā nad sūrembs. jaan ise tei-
 vad neid reasesi kā // teivad metsast nī-
 riiksesed nāsēs / ennembs eli sāreis iast
 sāsa / sāre reái eli keiae pārembs / tā
 andas painutkamma / kell. eli nīrikkene/
 teivad pāineu paeku ja sāl pāl pāi-
 nu ^(?) otas kōvera, ja // niet amtsat
 sisse, ja / metsast jällle niet pāekut mis
 sāl ühenouest piavad / niet tuori jällle
 ja tehti sūn iie sūn vāhersāle - ja // sū-
 rembs, jaan ise teivad keik rīes // neid
 eij olt tarvis, otsasabi // a lāttade pāl eli
 neid sāda kūl //

(MM: Kas see regi oli kīhas? Aga
 kui läiemat kuurmat oli vaja vedada?)

no läiemat kuurmat nīs pīo kīsla
 olema jällle sellest // iāal riel ikke oma
 kīsla pāl // sie oli jällle kāks / iespīsl
 ūks pū / tācasīsl teine pū ja sūn vāh-
 bāl - ja / kīsla //

[15] ainult sūres kāhe, otsase vāgēis
 no niet teivad juv / jūsu kīsnus on
 ja / ja nīes olivas läjemas //

Kiennihärjad

(MM: Kas te härgadega kündamist alete näind vell?)

nõ, sie vaivarue mōisas viel jah / minu isa ütles et / mina ise ei näind küll, et al vaivaru mōisas piatti künsama jah / äraäpeaa // minu isa ütles jah et säl pisi olēma kohe kūnni ärijät / tia mitte tükki ja neis oli ästi süüoetku kohe ja // neis oli künnetku // neil ohjaid päl ei pisand olēma // mina seda kündi ei näind aha / isa räkkis et ilma ohjaotaja / tia kusa kas sis kierasivad otast jälle ümber / kas moni käis sis süaorvast kieramas vai aha // aha ilusast pidivad ménema // ja ramee kā / pálju // tia kusa püs oli panou sije otsa ette ja reik neist oli vésaneid ja riinua tara ja reik // vaivaru mōisas jah sie viel minu isa a, et viel kündli //

(MM: Täkumestel ei ole ?)

täkumestel mā, i mäletta et / nāi oli viel // no ta oli / tämaaa juseku roh-

keskus tūli / talumehel oli ju tarvis lin-
nas näija ja keek oli õisune ikke pa-
remas // ikke iaa, mies katust ikke kui
viletsat õisele settükad // kuhu sa
ärjaaa māndie müüva lähääd turule //
(naerab) / ei sändi kūisaai //

Loomapidamisest ja hunditest

(MTC: Kui palju talus loomi peeti na?)
no ikke / mēlai oli üks seitse lehma //
kahessas hārū viel ja // kes enne töötus
ikke et sis lehmaid ei jäi ahtlast ikke
oma péralo // oli alatti vālmis // lambsaid
kā oma kari ja // seitse kahessa tükki
ja // unttisi neid oli kā kaunis iast // nin-
sa et kārjatselle ühte pīhku kurittetti
et sa vālio lambsade järele et... /
mēlai sāl oli üks, nurk oli vēl pāt-
rik // kui sinne läksivad sis lambsaid
jäalle üks eka kaks kātis // sell. al
oli unttisi pālju // sis minu issa mei-
su ei sändi ku ostas / minu vānema

po, eale / revó·lori // et kui näai et ant
kursil on / ja siis ku pálja rohoaa lassi
väräckä siis ant káraas jäalle minema //
ei tulks kállale //

aac lehmad olivad nísiükereed kui
ant tuli kárja / ja námas eli läheda
pál / juurkivad keik uno i kállale // keik
sarveseaa siine siis ant oli äös / ei
sá sált riipai siest välgja // ja siis lehm /
lambad nies juurkivad ká lehmade
váhele // olivad sál jäalle várjus // a siis
uu int katsees et sáe minema //

Hundred söörad kooliõpetaja

(MM: Kas hent inimesele ka kállale
tuli?)

nó / ei tå vist ei tulks kui ninda ... / méi
isa ikre ütles minuleai jät et / aksa kóhe
kárjuma et / tohö·i ant et tohö·i / ja tie
sürt kisä / siis ta lähärs iséaci menemal //
a kui kisart tie / siis kóhe tulep / kállale //
ja kui läimraio on / eaa ta siis inimise

kallale ei tulè // ma sessari sùlo a sùn
 pàle sòva kùl / rääitti sùn / mìstju[e] kan-
 sis / üks kùsl; oppetta, ea oli aakkana kòsu
 menema // ja / kolm üntti tulivat tie, säl
 västa / et tia kùt mëtsa rahel sùn ööouva
 puul oli / sòva räkkisivad / mina kùl ise
 ei näino // et tüma tuli västa ja tämal
 oli jõelle mapä täis neis kùsl rämatuid
 ja kirjuttas vel enne ühe... / ütles et ñi-
 savva kui mä neis / lehti põlettan
 unois seisavad / eivat tulè // eaa nääsi
 neis vimase kirjuttan sis nat tulivad
 mine kallale // ja sòva pani vel selle
 lehe sinne mappi ja sòva saivad vel
 pàrast kätte // vilt sàppad vai mis /
 kum sàppad oli jõttaneo viel järel ja
 ?vieneo keik terve / inimise söivad
 nahka //

(MM: Nad olid sùs näljas?)

nad oli sùs näljas jah / neil eij ols
 miski sùrija // sùs kolu sis eaa laim-
 baid kuskil ei ölt ja nad / vénemalo
 oli tulled sisse // a muison nad inimise
 kallale vist ei tulè // ku teisi lusmi ikke
 on //

Lina

noh sīs pietti veel līna - ja / līna valaiti - ja //

(Mtl: Ah līna ka pieti?)

jā // ical ühel oli // nek / ei õltri kellest jūs // naiced olivas ühte piirku / reiae talve olt selleaa ãimmetlis / et inimistole rijet tcha // pietti līna ja lāmsais // nämas sīs reiae talve / mūt neil tcha eij õlt nu ketraspivas // neis villat ja kārsisivat, ja / kūtusivat ja // ja sie oli neige tūj // nīsama linaset rärait jälle - ja // niet linat / niet rūsde linat ja keik / sie oli keik jälle linaset //

(Mtl: A räägime veel sest līna harimisest nohe algusest peale!)

ah kuva áritta // nojā // árimine oli nīj / et pioi ia määcht alema // meil suvel pia, aau teivad nīj / et kūnsasivas ühe veikse nēle tükki üles // ja seva mānsasivas iast välja / teivad pienest / sāl pioi līna reiae paremas kāsma // era nad palju ei pīsānet / ainult

ni pálju ku ástas läks / oma tarbelt
 välja / et / ta iest iáas más ei taha kat-
 vasa // ja sís / selle tüksi, sál pívasivad //
 ja sís ku páast ali sie körjamine /
 viel korjatte välja // sís móni pívasivad
 viel lios kuskil ánaus viel línà // et sís
 písi menema valaest // sál liqHelli sís
 kuivatetti sel áijaseise ótas // ja sís
 perast reiges viel //

neiae vimast kui süaise sai reijet
 peisellu / sís línà panoi ülesse // sís teh-
 ti lina talaus // tehti ólit ja keik - ja //
 sís näisi? neije rama / lina talauvel
 viel nuoret küss / vietti taast pílds niet
 kolaispüti / viel kókku // iáas talues neis
 níbalju eis - ólt / naks kólm kolaispüa
 ólivad // s. vedi seljas kókku ja s tehti
 talaus / ja sai kórraaa keik támsettu //

a kolaispü oli nísiükene // üks / piik
 pi üks / súllasikkune / ráhn voetti üks
 palai ots // sellele reijutti nísiükkeset am-
 bat sisse // keskele jäätti nüüt térest
 nísiükene térv // kahetebusule súnet //

ja siis pälle mis tuli teine / tüü jäalle //
 alts panoi jäalle sinni / kas pulaaas lä-
 pi // ja siis siit tääandast ojetti kin-
 ni siie oli nattuükene pieniükkesem // sie
 ots / kuus jäalle kõlkuosa sabs // siis teise
 käaa vottas selle linasihu / paned sije
 älle ja mutku / pürema käaa mutku
 lised näävva ku / keek lina on pien //

siis perast oli veel nissiükene / ari / mis
 lüüsi lervasst läbi lüüsi naelad // siis
 tommelli vel sält läbi et / niet täkkut
 tuleras veel sält küljest ja keek niet kar-
 mit välja // lina piab pühas olema // niet
 täkkut kā ketretti perast aha siis hii-
 et tahetti iake - t pühas on // siis sai pu-
 has lina sedamossi //

(NOT: Mida need linaseemned otsast
 ära saadi ?)

no niet keek nüüt riibatti välja
 sält otsast pärast kā // tommelli keek //
 kas / neil oli nissiükkesed / nissiükkesed /
 mis nies oli / niet ráovad / mis tommelli
 säls läbi // ja siis niet keiprat

tulivat neik säät siest välja // ja neist
kuivatetti ja s said oma aast ikke li-
na siemned / niet jah kisutti enne küü
välja sääet otast jäh // enne kui vel
likku panoi kisutti niet küprik väljall

(MM: Pölli pääl?)

jah / pölli pääl piso ikke olenna kui
não välja kisutti / et kuskil ikke miski
ät säl elema / et nää ju pölli pääl
lähvad mulla sisse // kai present ekk
miski kuski piäl // sõnamoodi saivad
siemned nä //

(MM: Ah lina tehti siis ainult oma
tarbest?)

jä // oma tarbest // selleperast pietti
vaid oma tarbest et vot tä ei käsvana
iaal mäl // ja tä tahtus rammusa mäo
ja niskest üois mäo / et siis / sest ei
tule misaai välja / et parembs teha
vilja / rest sääs juu kasu rohkemus ja/
misperast siis lina pioada // oma pere
jo, stib ráhulasettu selle, lina, ja / ja
villääa / siis on sellest küü // a naistel

oli selleaas tõj õ terve tâlve alatti || selle linnaosa ja || selle këtram... | piis kârsima | këfram - ja | kuivuma ja këin tembus tâma || värvisivas ja keikruue tembus || aha siis sai kaunis kova riide kui panivat ikke niet | niet lõimet ja keik olid vat iat ja siis | tõõriide oli ta ia || pärast aeketti jüs värving kâ ja vanutama | väljas | siis sai ilus sille kâ || ja läikkus kohre sie riide ||

Hobuserüüstadest ja voorimehe-ametist

(MM: Millest need hobuserüüstad tohti?)

ja niet tehti sõremõjaan kâ enamast isè || tehti kaks puid nõiukkesest | siit ält vähâ natteukkene kõveramõ | minaai tain pâris puid || natteukkene kõverad | nîkesed kâseda | ritked kâset - ja || siis | linnast sõremõjaan ostetti niet pâle sinne kâ külge viel || este siinne puid külal aha seaa voris ka isè tcha ||

(MTL: Kus nende puude nimis oli?)
 rayai püs // oþuse raijas püs // ja sës
 sie / pälè mis. sije, külalae sai / sie oli ikke
 pälè jällle / vat seõa vois tcha ka ise /
 pane olai täis ja kiera üns kõrest üks/
 sie nahk siinne ümber ja empile ja
 onai palì välmis // ja sis ku osune
 viab ei via selle vasta püs / vaid sie
 pale sis pitas // a sije alle / ülessensusele
 sije panoi kahelkusele vilt, jällle // paks
 vilt nohe ja / vilcoile viel servad ommel-
 si viel nahaa välja / ja sës panoi ko-
 he kaiks kahel puule paksula et selle
 nahaa ta viab /

(MTL: Aga ohjad, kas need olid nahast?)
 nõ / väine inimene sie mutku pani
 nüöri, otsast / pane vaid pasti pällastest
 piab ohjad olema // aha müüsua / kes
 tahtus välja menna ja ikke oli riikkambs/
 sie teai ikke nahkokohjad / pani nahast siin-
 ne ette / jukku sin nárvas oli / s. käisivad
 ráku soittamas / sin oli sie narva, jéesú
 oli juv einne külus / sin käis keik vürs-

Sinf.

fis ja parunis suvel sõvittammas /
 1. käisivad sõittamas kes eli rükkamad
 sai ju selle troska kätte / ja ia õbu-
 se // ja siis katusti nad rüttasid kā ja ta-
 tienis / nelik vissavaa riigla suves sin rakā //

(MM: Ah talumehed käesid?)

talu mēhed jah / kes vähä rükkamast
 sai ju // kes sai selle / nõsaljus rükkast
 et sai ia õbusse / rüttasid ja sie troska /
 a raud rattas ikke olived // vetrus oli
 küll ala aha // aha uolinat läks iäxe ki-
 vioe müüs ka rauasa // a pärast tuli üks
 rikkas mies toi sält piettersorist, juu
 kuumut ja vot siis pani teisest kinni
 sellea // ma mälettan üks lipseni ino-
riki ali / sie eimicest, ali este / säl piet-
tersoris, selle ühe sürel rükkal sõitta-
 jast / sie sai sält kum rattat toi sije /
 kuramus / saksat keiki läksivat täma-
 aa sõittama / vat kuumi rattat / tei-
 set tie mis tahat // ei lähää saksat
 pale // täma, tienip üksik rakh // tal ali
 viel sunila kā olemas viel ja / tai nohe oma
 sunila issel //

Öhupalli maandumine

(RM: Te rääkisite, kuidas ühed ohvitserid öhupalliga tulid.)

ahäh / siie oli jäh // jäh / rääkisin talle küt seda jäh // siie oli minu esimene vätte jäh // seda / kai nüüd keik nad ei nähnud seda aar siie oli ükskord / mina ei mäletta / siie oli üks seitsekümmne õsta vist tägasi tules juba // mä olin nõsune üsna poissiökene / neju et / kai olin kahes kaestane vai / tia kuus ma olin / kai olin säll teise taluaoha päl küt õlen / kai olin kärjas vai olin isia jüres eīnamal // külen äkkitse, et / inimiced üijavad öhus // mis ari siie on lankun vähtrina / sur öhu pät tulep //

jah / säl eoset / narva üle tuli ja takkus nüü sije narva jüre maha lassa // läsi sält köije alle lasivad / nad rippsuvad ise säl üt kervika // säl / neil oli tõmmetlu sellë öhu pälli ümber üks vörk kovat / ja nis vörast oli / se körv oli

tehtas vikaoest // ja nelja kānttiline oli //
 nīs olivad kohne, mēhe iie sāl sīes /
 pīas oli rāis, väljas // ja nīs oli neil nī
 pikke sie nūjr et lasivad sālt alle /
 aaa sie / ei ulatānd sie / laiva aýkkuur
 viel māhā //

(MM: Kuda nad elid sābl karvis?)
 nad oli kohne seisarivas sāl sīes //,
 nelja kānttiline oli pīneetlu / nīnsa vīt-
 sarest / et ia kīrce on // nīs olivad sāl
 sīes // ja nāmas üvasivas ülevāls et
 keski vōtaks nūs / paneks, kuhuai tā-
 hā, + / kārtasivas / perast, rāunkisivas
 sīn // mīnari oskans veneailela aaa sīn/
sāloinast jukasivas siinne / nīls oskasi-
 vas vene viels / ütlesivas / mei kārtta-
 simme et / sīn nācime et sīn oli sōl-
oinas sūr mēts // ja et sie nūjr voi
 sil jāb siinne taha kinni ja viel
 meis siinne mētsa ja / mei stāme surma
 sāl // aaa sīn nāivad et viel on lāe-
 sa ja tahtivas sije alle sāda //

no vōt eij-elt, kēlleai aru et oiks
 kuhuai taha kinni paus // enne -ku

läks sinne / säl oli enne üks talumies /
 sinne talumest läbi ikke ja sinne / ias-
 vest patrikuule kohel // säl oli vesi ja roosa
 oli ja veik / sinne siis tia kuhu siie kões
 jäi / selle läiva aukuridaa tia kuhu püe-
 sa taha kinni ja / tömbsas neid kohel sinne
 älle // mina said kõhale / sedi oli juu õhi-
 vitseriel / neil oli ka kuumikud reikit /
 põlveni tömbasivad neid jalaa ja sei-
 sasivad säl vii siis / see siis aukas
 rahvast tulema ümber riigil reikkil oli
 kõis mis sin / mina läksin uks ... //

neit kõiki ja neid sijal ja kõrvit ja
 veik ja siis / tellisivad et aitatac reikit
 meit siit nüüd patriauot välja siinne /
 lääesta päle / et kuus juu kõveremis mä-
 õn // tia mis kakskümmne viis inimest
 tuli siinne kõrku // ja mina olin ka /
 mina aitasin ka neid nüüdrisi siis teha
 säl lähti ja / nägin et sin / reikit tüs eiji
 ole üi raskel ja siis / kandasimme reikit
 selle välja siinne lääesta päle siis sält
 panivad jälle otsoste päle visivad närval

aha sis nu sai sie tūõ tõhtus õhvrit-
 ser ütles et / meyale nūõ reik ritta // lõues
 mehes välja / jaale ühele riipla pihale /
 mina tulun kooda / üt(lõ)sin isale vähia /
 mit tienisin täna riipla ráhia // sie oli
 juur siur ari // riipla pidi tienima inimine /
 päivös kui leikkas riukkai terve
 päivä / emmian päivä töusust päivö
 lõsjani // ja mina tienisin ühel päri süa
 tiumaa // ja miski tūõ ei tchend // ma
 imestasin iseai et... // aha täma lõoses /
 ket sin vaid aitmasin / keikkaille rá-
 hia // a sie ket neis narva viel vis /
 sie oli sin eäesi menna / säl oli kuus
 pracaas elas elai rüvi / säl oli sie elai
uuestav vai sie preimani uuestav / sie
 vis naa sis nárva // ühe päle pani
 neit / tal oli tröskat viel kā ja pani
 õhvritserid ja teise päle sis niet krä-
 mit reiki ja vei jälle ja panivat sinne
 rõyai. Säle / läksivas jälle lienij-
grädi täaasi //

nie oli jah /ästa nümpri eij-ole mielees
aaa sie vist üks seitsekümmne ästa
en täacasi sellest // ma olin üsna põisik-
rene jah // sie oli moment jah sin // siei
oleai väinael sin metra taat /kus nad
mänuusivad mäha // jah // pääas elab
säb murelikku velli //

Kohitade päriseks astmine

minu isa tuli // sin olvas enne
rentniaud keik juu // ükski eij-ole / kui
minu isa tuli sije rotavasse / keik
olvas rentniaud // mä i tia kuda se
moisnikkutte rätte, s peihha mä sai /
sis juua sai kas sis soja, eäl keei
täni ali ühevara sin vai rüsti / kas
sis see kinknes neile parunittelile selle
mä vai // keik / rentnikkutki maksari-
vas tämale rentti ja taivad tüs ja
keik moisale // ja tia kuda sis tõ
ankas perast neid talusi vihma. s //
kas ei näma ei tulđ selleaa välja et

akkas vähä, äval mõma // ja a,ea. Bälle
viel // meilai oli kalmeäümme ästa teai viel
kõnorahli kohे mōis // kalmearüümme ästa
järskul piat täsimma // xci selle a,ea
juur... / ja nis protse. nti rähäs //

meilai läks kultuuriplaate järele raks
tühat rahuksa sāsä // neliciumme rahuksa
tīnu eli talu sūr // raks tühat rahuksa sāsä / s. kreisi. tirossa andas tā
tallinast tühat repla / völau // sinne sie
oli kā pikk a,ea päle täsimaa // ja mōi-
sale sis jää õsä // ja ikke nis protse. nti //
no kes oli kārmens, ja ia mā eli sis
sai kīrest tasä // mōnes sūn läksivad
rikkast kohē ket eli ia kārjama ja
ia eīnama ja // tasusivad välja // a kes
ei sāns / no perast mēo eij. olo ku
éksoni päl müüs māhā // ? keraitetti
ma, east välja //

mihuai / sie sīnu ali / söloinas sīn //
nikavuda ikke eli sāl / ei sāns rent-
tīai tasutte // mōis ikke andas ühe,
tähta, ea / teise // perast tulj oposteaa sinne /

keratitas tra. ootst välja ja / pani päle
 ja // kuhu tei nüüd tahatte menna -
 mei veel vieme aha / muisut paneme siie
 siie sāmma mahā // nō, s tulivad meij
 juure // no ku kannva sa sēnai pereaa
 elas // õinalas oli isal sēr pere no kuhu
 sa viel tēisi / tämal oli kā seitske kahet
 se last // sēs pārast läksivad siie möödal
 siie akkas mies akkas sellest üsvahist
 ja teisels akkasivad sēs juis tüüle / kesel
 vānemad olivas ja // aha sēs meil /
 meil ei sānes juis kā ella nī sēro pē
 res / sēsäraast kruunt, oli vilts ja / ei
 tulles juis nībalii sisse //

Uudismaa (tegemine)

(MM: Me pidime rääkima sellest
uue maa tegemisest.)

ah üte māo // no ja sēs üs mā // sēs
 minu, isa kiindas sält sūrsärest / kaks
 mäe ali / tā kusa kehe / sie ali sāl
 metra sēs ali karja mā kus nāmād

näisivas enne lõismaseaa // sis lõimad
 käisivas säl leinel // sis nävas ühte
 puhku räimuttasivas seda kõhta // a
 minu isa kündas nies mões üleisse //
 se oli kül kärjamäde vahel / paha oli
 kül / kärjatsete laivad riija / riistvara
 puules viljas välja // tie mis tähed //
 tie ise aid ümber / nad lohuvad aja
 jälle mahä // no oli olo oiaus kül /
 riadus oli nissiünen et sie piats aija
 taema kes lusma läses sinne // no ta
 ei akkand taema // ja oleo sa alatti
 välves säl /

aha säl kasvas nii ia vili et täma
 sai kohe esimisel ästal / nii süre stai
 sälts üvis mälo et / seitserava rüpli
 sai kohe vies möisa // ja sie oliai täma
 eimine ja viinane ist / a sin teine
 talu mis sin mänse õres oli / viiste ist-
 kümme tñu oli pellumäo / sält sana
 keskai / vahel ei ta leisnai // ja sis
 nies mao kasvasivas et täma sinne
 sonniëku kõ ei sano / sin oli mänse

äres jüs sīres pollus / ei sāno // ja sīn
võste-istkeüümme ästa kásrattasinas nies
pollus nida! ma pāremast viljast uui sīn
sonnikerka viel seivad / sīn teise / nies
? läberikke mās //

sis naerasivatki talumex sīn et /
ö fāvettel kasras sāl mētsas nies sīs-
sare mās kiuru sīhaaa (naerab) // enne
neid leikkesi ülooi kiurud / et nies
leinnaraas sāl ja nāo vili kásras //
ja nies mās ikke seivad nī, aavora
ku nāo loppuni / so, ea a, ēani // prāica
nūo on kēlos / kolū. ss ei ole aikkand
vai torū. ss neis üles kūnoama // kiri
tāis kā // a ia mā oli sāl / sūcāvad /
a imeline oliai / māes nēsikereso kahet-
bol veik resine karjama ja nēsikre-
set sūrjas / ühe tīnu sūrused sūrjas //
karjama sies // ja niet trehvasivad
tāma kriinoi sisse // reusesed otsad
vaad läesivad kēsknūla / nāser taluve
isse // massalad sērvad //

(RM: Kas seal kasras midagi peal
ka enne?)

kävakeas vaid olivad peal & neid läimbad eba ei suünes & aha mit olivad väse vesut ja nii läimbad ja / keik söövad / lehmaid ja lärä // siis kävakeas olivad keik täis & minu isa säl ütles et antsin örsused ja makasim kõlm rupla / talle viel selle tüürki iest ja lasti künsasa // üht miest sit / ümber mied mäo // ta orostega kündia este oli kõle raske //

ja imeline säl oli nii ükesed / keik ju tia kusa mied mäed oli tulles / ükesed känttilised tüürkit kohel muudu on pääs / ürikene plaat mäs / aha säl oli nii ükesed peesti keik mä siis / atra läks / läks, töösti siinne vasta & tömbasid ta välja ja sii ke, sur auk jää tahä & nii oleks ku fraktooraa oleks künsana mied keik ülesse siis sänd säl ulaka kivi, kā kohel / ja känttilised paksud kivot & jää aha mied järvää siine keik / mit ätraa vähä sai välja aha mu-

on jäivao keik mā sisse / ja a kord ker-
aitka átra jälle sält ülesse ja mine ülo //
ósoos ei jaka ju vésava teda välja //

(M: Sün pae pael ongi kunst kindla.)

ja // no pae pael viel on siski täma
nī lappitte / nūs viel // átrata lähärs pae
alle / keraitkas ta ülesse / a säl eli keik
püsti // munakkuus kā täis vell raud
mienakkuus // a mā eli ia // a soovi ss
eij ole tesaand nūs / neis üles kūnsa-
sa // práiaa on / ties säl eina kā / ---
ei kasna / níkest kūykkat ja / kasuus
jus sie esimine ein välja ja // a nūs
seicäki nī / servadest jus patrik piall //

(M: Kas soost ka tehti maad?)

soost sai vähă teha mās // viimasel
otsal iesti valitsuse a, eal sis vast aks-
kasivad pälle / a sie pani jälle mitmed
talemeheid öicosni alle / nad teavas selle
sere maistrat li sit mis lähääp sit /
sit mānde als läbi sin / torvo, ea kū-
last ja lähärs narva jõkke / aksasi-
vad seda teäma / lävana alle sit /

lābi! aha sie läks lääa kovast mäksamal! sie oli ñi kora ritke sinine se pās et ükski käyaia ei sāno kätle! narvas nes lõmpku mehes kes alatti miroasivad tuori nies sije käyaüttama ja käyai käyaüttamma neis pāsi ka nies ülaasivad / ei äkkaneid //

a nūs vene välitus teai vast tāma läbi! täma toi nie siret mässinat sije kohale ja / keik ja teai täma laijast kohe ja keik ja käyaüttas sires ja nūs jukses läkna ott ju veri välja, nij, et üttersule / sāp sije, alle ia mā! ta on sāvi keik on al! ja sis pāl on sūaav mūlo kā kas mietter vei pustveist kā mōneskohas! ja keik must miet! jah aha vot krävisi eij ola, sies ja sie seisas keik viie al ühte puhku! sua!

(NM: Te üttersite, et „lõmpkumehed“?)

jah! nies oli kes alatti narva linnaas säl pāemürres käerasivad neit pāsi üttersuhkes mis linnale läks

alati tärvis // nies oli eliai üülori pae-
 muuru vai lompku mäheo / mis oli är-
 junes neid käyuutlamma ja kui saivas
 rõhtu / läsivad jälle ja jälle külaseaa
 a, eäsiivas läbi / a nies saivas vaid sün
kikki roha päl moni mietter pääväs
 õberi // ühbasivad jälle / ei äkkaneo //

(NEN: Kas nad olid vendlased?)

testlased //

ja mõilai läks / kräv jää siinne ma-
 ilma küncale, aha / mina maksin kā
 kolmäümme tuhat iesti raha järel //
 perast mūs emme sānetki sis teame
 ühe äru sije oma kärgama jüre väl-
 ja sält siest kräivist / no siie sis
 vähə toomas lähti // läusa vee väljall
 aha täma teai sinne krävi ja noudas
 neid / tehti ju iesti välitsuse, a, eäl
 teai vee ühisuse // ja vee ühisuse läbi
 noudas sisse / teai krävi läbi ja
 noudas kahelot puolt krävi et kui
 sina tied selle pollust / nüsalju, sad
 kāsi // no kui mina i jaksai tehà /

eij ole níosalju ráhà noh / ja máksa
tämale piákrávi iest, níosalju välja /
sie vie ühiya tuli iéstü valitsuse a, eall
ennenb eij olo //

ennenb eli níiskene valitsus /
vene / sári, a, eall / kui teine tahas sinu/
sinu mást, läsi krávi teha // sis pioi
sinuaa kóknaleppe teema ja sie
viel máksama et täma tieb ja laser
vie sinu mást läsi // aha, vot iéstü va-
litsus näai et sie tieb kahju ráiale //
teine tahas teha mät ja pollut säll/
ja täma / sinà oled oma taluua iés / et
lase vef läsi // sie teai ráiale jälle súrt
kasù / vot selleberast tehti níiske síáous //

a tálumiestet monel iá / monel --- /
sairas níosalju kahju kohe et tie mis
tähäs // sín läkna mehes ja protsessi-
sairas níavva västa kui / perast tehti
vie ühiya noh / kóhus moistas välja //
tie mis tähäs / kuij et máksa sis /
müssme talu máhà // esimine ási eli kohe
óksos // kuij et juura máksada //

(Mtl: Siin seda sood on palju ka?)
 ak sín áb // jah en ikke ká / kaunis
 läijali en sín ja // ta on éinamast / oli
 sín rauhast sítik // a cesti välitus --- /
 sís nísalju tóai et vottas selle iúre met-
 sa maha sín / sín ráuttie árest ja sés
 tóai iúje ühe nísiikese / kúla rohe ja /
 niske árunause rohe // a tal oli ulk-
 ka tüd ká ráhkembs tó-i jaksand
 enaneb tóha ká / eij ola ráhà // este
 votta sín mets maha / sés ta vottas kán-
 nuo kairas välja // sés ta érimine kora
 lasi viel traktoriaa kínsasa / sés an-
 aas tóia ku kavva aéa pál tóissa
 nüt talumehe kätte //

